

[Finansministeren.]

mindst fagforeningerne, har den opfattelse, at man ikke vil løse dette problem netop ud fra de forudsætninger, som det ærede medlem nævner, at man altså ikke vil bruge det til at trykke lønnen eller formindske arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg kan sige, at man ligefrem lægger gift for tanken ved at fremføre det på den måde, som man gør det fra partiet venstre. At en større mobilitet på arbejdsmarkedet vil kunne bidrage til, at det er lettere at have en høj beskæftigelse, således at der ikke kommer inflationstryk eller underskud på betalingsbalancen, denne problemstilling er det ærede medlem og jeg slet ikke uenige om.

Det ærede medlem modificerede sin udtalelse om niveauet. Det er jeg glad for. Det afgørende må være, hvad pengene skal bruges til. Når jeg fremdrog dette med uddannelsen, var det ikke for at anføre et eksempel, som jeg gik ud fra der var ret stor enighed om, så var det, fordi det har vist sig, at det er en af de poster, der har beslægtet en stigende del af vore udgifter, naturligvis på grund af de mange unge, der er under uddannelse. Det var den ene grund. Den anden grund til, at jeg fremdrog dette punkt, er, at vi må se i øjnene, at også i årene fremover skal der bruges flere penge på dette område, ikke alene inden for undervisningen i skolen, men også til den videre uddannelse.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at jeg beklager, hvis jeg har misforstået hans udtalelser om forsvarsudgifterne. Jeg forstår det nu således, at det er besparelsesmulighedernes områder, der er blevet indsnævret på grund af de udenrigspolitiske begivenheder. Det ærede medlem sagde, at det stadig måtte være sådan, at hvis man kunne spare uden at forringe forsvarsets effektivitet, skulle man gøre det. Det betragter jeg som noget selvfølgeligt, det er ikke noget nyt. Men det nye er, at vore muligheder for at nå det bestemte besparelsesmål er blevet noget mindre, når der nu, hvis vi skal nå de 50 mill. kr., i højere grad må lægges vægt på besparelser på de civile områder. Det synes jeg det ærede medlem må være klar over.

Det ærede medlems betragtninger om samordningsudvalgets betænkning tog jeg

ad notam. Nu må vi se, om vi kan nå frem til et lovforslag i det nye år.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Den højtærede finansminister sagde, at han måtte opfatte mine bemærkninger derhen, at venstre ønskede boligstøtten helt afviklet. Det er ikke rigtigt. Det sagde jeg ikke noget om, og hvis den højtærede minister kendte de udtalelser, der er fremkommet fra venstre ved forskellige lejligheder, sidst ved vort landsmøde for godt 2 måneder siden, ville han vide, at vi udtrykkelig gør den undtagelse, at der stadig skal være støtte til de mindstbemidlede og de børnerige familier; til andre mennesker ønsker vi at boligstøtten gradvis skal bortfalde.

Hvad angår en revision af pristalsreguleringen, tænker vi bl. a. på, at skatter, som i de senere år er indført — og jeg har i dag nævnt tekstilafgifterne — til klaring af vore særlige økonomiske problemer, ikke bør indregnes i pristallet.

Jeg har ikke sagt, at man kan klare bevægelighedsproblemet blot ved en ændring af arbejdsløshedsloven, men jeg mener, at man bl. a. kan afhjælpe bevægelighedsproblemet, og jeg henviser til den udtalelse i samme retning, som arbejdsmarkedskommissionen fremsatte i 1952, og som jeg citerede i går.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Må jeg først gøre den bemærkning, at jeg mener, det er her i tinget, vi har pligt til at tage stilling til, om en lov er grundlovsstridig, for man bør ikke vedtage en lov, der er grundlovsstridig.

Så har man talt om forholdene i Norge. I Norge ligger det, såvidt jeg har undersøgt det på min tur i sommer, sådan, at dér finansierer man boligbyggeriet fra statens side til 2, 3 eller 4 pct., det ligger deromkring, men uden at det koster staten penge. Staten låner også billigt. Her i landet har vi lavet det sådan, at først optager de, der vil bygge, lån hos private til 6—7 pct., derefter giver staten lån til 2—3 pct., når alle forhold tages i betragtning. Staten låner selv til 6—7 pct. for at kunne låne ud til 2—3 pct. Slutresultatet er, at Norge får finansieret sit boligbyggeri til